

[Hans Kjær.]

system, idet vi foreslår indført et nyt fradrag. Jeg mener, vi har udformet vores forslag på en sådan måde, at det bliver administrativt overordentlig enkelt, fordi det er i forbindelse med en selvangivelse, når året er forløbet, man skal kunne dokumentere, at man har foretaget denne binding på det, vi kalder for investeringskonti; dermed er det simpelt hen et spørgsmål, der går ind i slutreguleringen. Administrativt skulle det altså ikke være særlig vanskeligt.

Men ellers er hovedindvendingen, man har hørt, at forslaget skulle have social slagside, at det skulle indebære, at de, der ikke har råd til at — eller de der ikke kan, eller de, der ikke vil — spare, kommer til at betale skat for andre. Jeg kan ikke acceptere denne argumentation, for som i hvert fald finansministeren var meget opmærksom på, er grundprincippet i lovforslaget jo det, at beløbet kommer til beskatning, når det hæves igen til forbrug. Hvis man nu tænkte sig den tanke, at man ved bindingen af pengene unddrager sig en skattebyrde, som andre mennesker skal betale for, så må den logiske konsekvens af denne tanke være, at der sker det diametralt modsatte, når pengene igen frigøres og kommer til beskatning. Den logiske konsekvens må være, at spareren på det tidspunkt betaler skat for dem, der er ikke-sparere, ellers er der ingen sammenhæng i denne betragtning.

Forholdet er imidlertid — og det er samtidig et svar til hr. Lütken på hans seneste bemærkninger — som alle ved, at der foretages her i landet af økonomiske grunde en overbudgettering på statsbudgettet, hvor vi indkræver mere i skat end det, der skal bruges til at dække statens omkostninger og investeringer. Jeg nævner det ikke som nogen kritik. Det er en nødvendig ting, som har det formål at dæmpe forbruget. Men i samme omfang som folk selv frivilligt binder pengene i en opsparing, dæmper de jo også deres forbrug, og så er der altså ikke det samme behov for den del af kasseoverskuddet.

Jeg mener, at vi i høj grad har forebygget tanken om, at man flytter opsparingen fra den ene konto til den anden. Hvis man studerer paragrafferne, vil man se, at vi i hvert fald har lagt megen vægt på, at i det omfang man i forvejen foretager forskudsaf-

skrivninger på de forskellige investeringer, skal det gå fra i den opsparingsmulighed, man har igennem lovforslaget.

Jeg synes, det var en rigtigere betragtning, finansministeren var inde på, at der ud fra lovforslagets grundprincipper snarere er tale om en skattehenstand. Men denne skattehenstand blev nærmest betragtet som noget urimeligt, bortset fra at hr. Jens Foged havde et meget åbent øje for det positive, der ligger heri. Jeg tror, vi kommer til at se i øjnene, at det er noget, der vil få en overordentlig stor betydning for mange lønmodtagere i de kommende år. Mest umiddelbart nærliggende er det naturligvis at pege på det supplement, det kan være til forskellige pensionsopsparinger, og her vil jeg da understrege, at den form for investering eller opsparing, som følger af vort lovforslag, har den fordel, at man ikke på forhånd skal binde sig til en opsparing af en bestemt størrelsesorden frem til sit 67. år for at kunne få pengene igen. Man kan med andre ord foretage opsparingen, når man har spareevnen, og jeg tror, at når man taler om, at det ikke er alle mennesker, der har spareevnen, så er det en fejlvurdering. Jeg tror, at alle mennesker på visse tidspunkter af deres livsforløb har spareevnen, men hvis der ikke er noget spareincitament, så er det vanskeligt at få dem til at foretage denne opsparing.

Jeg tror også, vi kommer til at se i øjnene, at der sker ting i vor samfundsudvikling, som gør dette forslag interessant ud fra andet end en opsparing med henblik på pensionsårene. Vi lever i et samfund, hvor strukturomstillingen er ganske betydelig. Vi møder til stadighed strukturofre, og vi ved også, at man her i folketinget beskæftiger sig meget med, hvordan man skal løse de problemer af samfundsmæssig art, der opstår, når folk skal ind i en omstillingsproces. Det må da være en åbenlys fordel, hvis folk har haft mulighed for at sætte penge hen på en sådan konto, når de kommer ind i en sådan omstillingsproces, idet de derigennem får en mulighed for at trække på disse konti for at komme lettere igennem.

Jeg tror også, man kommer til at se i øjnene, at der sker en ændring i indkomstens fordeling gennem livsforløbet. Det skal forstås på den måde, at flere og flere mennesker vil arbejdsmæssigt, indsatsmæssigt og